

om, de mene, at dette kan skee. Iøvrigt skal jeg blot tilføie, at Udvalget kun har holdt eet Møde, nemlig i Mandags 8 Dage, den 10de dennes, om denne Sag, og ikke flere.

B. Christensen: Ja, jeg troer, at der i de Dplysninger, det ærede Medlem har været saa god at meddele os, er en stor Opfordring for Enhver til at yttre det Duffe, at denne Sag uden videre Dphold maa blive fremmet fra Udvalgets Side. Det synes i sig selv baade naturligt og rigtigt, at et Udvalg, især et Udvalg med dette Hverv, ikke standser sit Arbejde paa Grund af Medlemmers Fraværelse. Det viser sig nu, at, dengang man standfede, vare 2 Medlemmer borte, som nu ere komne, og idag ere 3 Medlemmer fraværende. Det er ikke let at si, hvorlænge og hvorledes, det kan gaae i denne Retning; men hvad der er givet, det er, at en Fleerhed af Udvalget er her tilstede, og jeg gjør kun min Pligt imod Sagen, og efter min Dverbeviisning virkelig ogsaa imod Lthinget, naar jeg ret indtrængende opfordrer til, at dog dette Udvalg uden videre Dphold fremkommer med sin bestemte Mening. Det gjør mig ondt nu at have faaet officiel Bekræftelse paa, at der har kunnet være deelte Meninger om denne Sags Fremme. At der kan være deelte Meninger om Sagen selv, er naturligviis baade begribeligt og vitterligt; men at der kan være deelte Meninger om at stede den til Behandling, det er ganske vist høift mærkeligt.

Formanden: Ja, hvad det Sidste af den ærede Landsstingsmand Anførte angaaer, da er det jo ikke Gjenstand for Behandling nu paa nærværende Stadium under denne Forespørgsel.

Borgen: Maatte jeg maaskee tillade mig at bemærke, at, forsaavidt som der i det første Møde, som Udvalget afholdt, blev gjort en Udsættelse med Sagens Afgjørelse, da har jeg Grund til at antage, at dette er skeet i selve Sagens Interesse. Naar det ærede Medlem, som sidder ligeoverfor mig (B. Christensen), har gjort opmærksom paa, at der dengang var 2, og at der nu er 3 Medlemmer fraværende, og at det altsaa maaskee kunde trække ud i det Uendelige, inden Udvalget kunde blive fuldtal-

at der er en meget betydelig Forskjel paa den Fraværelse, som finder Sted, eftersom det første Gang var to Medlemmer, der vare aldeles uvidende om Sagen, og det tilmed var i Begyndelsen af Sæssionen, da ikke alle Medlemmer vare komne tilstede, medens de Medlemmer, som nu idag mangle, ere borte, naftet de vide, at man er bleven enig om at foretage Sagen. Der vil derfor efter min Mening fra Udvalgets Side ikke være Noget til Hinder for at tage Sagen under Behandling, da de Medlemmer, der nu ere fraværende, maae tilskrive sig selv, om de ikke komme til at afgive deres Stemme i den, da de maatte kunne vente, at den vilde blive foretagen i en af disse Dage, navnlig da vi ingen Møder kunne afholde i andre Sager.

B. Christensen: Ja, jeg vil takke min ærede Gjenbo (Borgen) for den Dplysning, han her har meddeelt, især forsaavidt han har anført, at det var i Sagens Interesse, at Udsættelsen i sin Tid skeete. Det viser sig altsaa, at Meningerne dengang have været meget deelte i Udvalget. Imidlertid vilde jeg dog, hvad Udsaldet end maatte blive, om det endog maatte blive ugunstigt for Sagens Fremme, idetmindste nu, ansee det for langt at foretrække at komme til en Afgjørelse, end at Sagen fremdeles henstod; men min ærede Gjenbo har jo ogsaa hittret, at det var at vente, at hans Colleger og han uopholdeligt vilde bringe den til Afgjørelse.

Formanden. Hermed skal jeg ansee denne Forespørgsel for sluttet.

Jeg skal derefter opgive Dagsordenen for næste Møde, som er paa Løverdag Kl 12; den vil være:

Første Behandling af Sagen, angaaende Udsættelse til Lov om Udvidelse af Forordningen af 21. Mai 1845 til Færverne.

Mødet hævet Kl. 1.